

Plenaire 44

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2005-2006

17 mei 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van de decretale specifieke eindtermen “top-sport” - algemeen en technisch secundair onderwijs – 776 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden – 737 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borght, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, wat de investeringswaarborg voor rusthuizen betreft – 742 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	3
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Hubert Brouns, Johan Verstreken en Jan Laurys betreffende de schrijfwijze van de namen van de Vlaamse gemeenten – 727 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	4
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anissa Tamsamani, Monica Van Kerrebroeck en Marleen Vanderpoorten, de heren Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke en mevrouw Kathleen Helsen betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijzend personeel – 741 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	10

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 10.08 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Jos Bex, Marie-Rose Morel, Elke Roex, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Carl Decaluwe, Anne Marie Hoebeke, Jan Roegiers, Luc Van den Brande: buitenslands;

Francis Vermeiren: ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van de decretale specifieke eindtermen “topsport” - algemeen en technisch secundair onderwijs – 776 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, ik zal het heel kort houden. Het betreft hier de specifieke eindtermen ‘topsport’ voor het algemeen en het technisch secundair onderwijs. Die decretale specifieke eindtermen worden door de departementale entiteit Curriculum – de vroegere Dienst voor Onderwijsontwikkeling – ontwikkeld uit hetzij de SERV-beroepsprofielen, hetzij de studieprofielen die corresponderen met de wetenschappelijke domeinen. Dat zegt de minister in zijn inleiding. Dat gebeurt in nauwe samenwerking met de vak- en onderwijsdeskundigen.

Procedureel maken die eindtermen het voorwerp uit van een besluit van de Vlaamse Regering dat werd genomen na advies van de VLOR. De VLOR heeft op één stem na een positief advies verleend. Op 7 mei 2004 heeft het Vlaams Parlement het desbetreffende besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 2003 bekrachtigd. Bij de toenmalige operatie was het dossier topsport echter buiten beschouwing gelaten omdat het toen onvoldoende rijp was. Topsport is een wat buitengewone component, omdat die in diverse studierichtingen is ondergebracht, zowel het ASO als het TSO. De Vlaamse Regering heeft wat nu voorligt op 10 maart 2006 goedgekeurd. Als ook het Vlaams Parlement dit vandaag goedkeurt, kunnen die eindtermen ASO-TSO in het schooljaar 2006-2007 van start gaan.

Bij de algemene bespreking merkte de heer Deckmyn op dat het voor hem niet duidelijk was of de voorliggende eindtermen zowel van toepassing zijn op de topsportscholen als op de andere scholen. Op dat punt verduidelijkte de minister dat de heer Deckmyn twee zaken door elkaar haalt. Enerzijds zijn er de selectiecriteria om het statuut van topsporter te krijgen, die worden vastgelegd door de sportfederatie, anderzijds zijn er de eindtermen ‘topsport’, die aan het eind van het secundair onderwijs moeten worden bereikt.

De heer Voorhamme vroeg of er geen gelijkaardige eindtermen moesten worden opgesteld voor de tweede graad van het ASO en TSO. Daarop antwoordde de minister dat voor de tweede graad de zogenaamde ‘cesuurdoelen’ moeten worden behaald.

De heer Tavernier vroeg naar de motivatie van de ene onthouding bij de VLOR. De minister antwoordde dat het al dan niet vermelden van een motivatie daarvoor een kwestie is van de VLOR en enkel van de VLOR.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 776/1*).

De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden – 737 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Dehaene, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 737/3*).

De artikelen 1 tot en met 31 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borgh, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, wat de investeringswaarborg voor rusthuizen betreft – 742 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij zijn heel tevreden dat het voorstel van decreet houdende wijziging van het VIPA-decreet en inrichting van een investeringswaarborg voor rusthuizen ter stemming voorligt. Voor het eerst wordt aan commerciële rusthuizen de mogelijkheid gegeven om zo'n investeringswaarborg te bereiken. We hebben dat uitvoerig in de commissie behandeld.

Ik wil vandaag een paar punten met de regering uitlezen. Het is geen geheim dat de behandeling van de investeringswaarborg gelijk liep met het project voor de alternatieve financiering die de minister naar voren heeft geschoven voor de openbare rusthuizen en rusthuizen met een vzw-statuuut. In die alternatieve financiering wordt gekozen voor een bepaald systeem, waarbij de minister altijd heeft voorgehouden dat een vijftigtal rusthuizen die op de wachtlijsten van het VIPA staan, daardoor nu spoedig zullen kunnen worden behandeld. Daarom willen we nu bij de behandeling van het VIPA-decreet nog eens even kijken hoe het daarmee staat. Het was immers een zeer voorwaardelijk verhaal, want er moesten nog stappen worden gezet en toelatingen bekomen.

Het is niet door dit voorstel goed te keuren dat de waarborg er al effectief is. Er zullen uitvoeringsbesluiten voor nodig zijn. We hadden van de minister nog eens willen horen hoe er verder wordt gewerkt aan de uitvoeringsbesluiten. Kan ze ons inlichten over de timing? We hebben in de commissie daarover een discussie gevoerd. De heer Dehaene zag het ook

zeer voorwaardelijk. De minister zegde formeel dat er met bekwame spoed aan wordt gewerkt.

Deze twee zaken willen we kunnen opvolgen vanuit het parlement, namelijk het deblokken van de vijftig dossiers die uit een decreet komen dat we een paar maanden geleden hebben goedgekeurd en hoe de waarborg operationeel wordt.

Na de opening van deze waarborg wil onze fractie dat er van nog iets werk wordt gemaakt. Instellingen met de rechtspersoonlijkheid van een vennootschap zijn vandaag nog altijd in de onmogelijkheid om een dag- en kortverblijf te openen. Dit is een discriminatie net zoals het tot voor kort niet mogelijk was een beroep te doen op de gewestwaarborg en waar we vandaag een einde aan maken. Daar moet vandaag versneld werk van worden gemaakt. Dat kost de Vlaamse overheid niets. Het gaat enkel over het wegnemen van een grendel die nog in de regelgeving zit.

De programmering voor dag- en kortverblijven wordt vandaag nog niet voor de helft ingevuld. Dat die programmering niet wordt ingevuld, is sinds jaren zo. We hebben gelezen dat de minister heeft verklaard te willen dat dit wel zou gebeuren, daar zo de wachtlijsten voor ouderen die daarheen willen, kunnen worden weggewerkt. De minister verklaarde dit prioritair te zullen behandelen binnen de VIPA-middelen en prioritair kansen te zullen geven door te werken met nieuwe subsidiemechanismen. Er is sprake van een bezetting die niet meer moet worden behaald, terwijl er toch subsidies worden verkregen.

Wij hebben een alternatief ter zake. Misschien moeten al die mechanismen niet worden ingezet. Het enige dat moet gebeuren, is de grendel wegnemen. We moeten rusthuizen met een BVBA-vennootschapsvorm of die de vorm van een coöperatieve vennootschap hebben, toelaten een dag- of kortverblijf aan hun rusthuis te hechten. Ik begrijp niet goed dat we die mensen toelaten een rusthuis uit te baten, maar hun verbieden daar een dag- of kortverblijf aan te koppelen. We weten dat een dergelijk verblijf vaak een voorgeborchte is van zo'n rusthuis. We weten dat die kwaliteit wordt bewaakt aan de hand van andere kwaliteitsnormen. Waarom dus nog halsstarrig die grendel op de deur houden voor dergelijke rusthuizen? Ik vind het absurd dat een dergelijk rusthuis dan bijvoorbeeld wel met een kinderdagverblijf mag beginnen. Als er eenmaal een rusthuis is, dan zijn een infrastructuur en een personeelsbezetting ter

beschikking, net als een keuken, die vandaag moet beantwoorden aan heel strenge normen. Waarom dan niet de mogelijkheid geven om niet alleen kinderdagverblijfplaatsen te creëren? We zijn blij met dat laatste: de capaciteit ter zake is in Vlaanderen immers nog steeds een groot probleem. Maar waarom zouden we die mensen halsstarrig verbieden om ook aan capaciteitsuitbreiding voor dag- en kortverblijven te doen?

Na de verwezenlijking van vandaag, met de investeringswaarborg, leggen we dit alleszins op de tafel. We zullen er in de toekomst voor blijven vechten. Verder had ik dus graag nog wat meer duidelijkheid over de alternatieve financiering en hoe dit verder gebeurt, en ook over de uitvoering van het decreet en wat we ter zake van de regering mogen verwachten.

De minister is hier echter niet.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb geen weet van enige beslissing om te dralen met de uitvoering van het decreet en de parallel genomen beslissingen met betrekking tot de gewestwaarborg en dergelijke. Als de minister heeft gezegd dat die met bekwame spoed zal gebeuren, dan is dat ook gemeend. We zullen dat dus zo snel mogelijk doen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 742/1).*

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Hubert Brouns, Johan Verstreken en Jan Laurys betreffende de schrijfwijze van de namen van de Vlaamse gemeenten
– 727 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Schauvliege, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, met dit voorstel van resolutie willen we een anomalie wegwerken, namelijk het feit dat een veertigtal Vlaamse gemeenten een officiële Franstalige naam hebben.

Als voorzitter van de commissie hebt u een advies gevraagd aan de administratie, dat ik gisterenavond heb ontvangen. Het advies geeft ten overvloede nog een aantal bijkomende argumenten om dit voorstel goed te keuren. Ik haal enkele passages aan uit dit advies van het directoraat-generaal van het ministerie van Bestuurszaken, Agentschap voor Binnelands Bestuur.

Een eerste overweging betreft de bevoegdheid. Op bepaalde banken in dit halfroond rees ook de vraag of we dit wel kunnen en of het geen verdoken wijziging van de taalwet is. Het antwoord daarop is duidelijk. Artikel 296 van het Gemeentedecreet bepaalt: 'De Vlaamse Regering bepaalt de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en deelgemeenten.' In zijn advies van 26 april 2005 over het voorontwerp van Gemeentedecreet had de Raad van State op deze artikelen geen opmerkingen.

Artikel 296 van het Gemeentedecreet is op 1 januari 2006 in werking getreden. Er is dus geen enkele twijfel: de Vlaamse Regering is ten volle bevoegd om de officiële schrijfwijze van de gemeentenamen vast te stellen. Het is ook de bevoegdheid van de Vlaamse Regering alleen. De federale regering kan dus niet tussenbeide komen. Het uitvoeren van deze resolutie, aldus het advies, is louter juridisch geen probleem.

Wat is nu de juridische draagwijdte ervan? Artikel 296 van het Gemeentedecreet is in feite een loutere

overname van het vroegere artikel 275 van de nieuwe gemeentewet, dat bepaalde: 'De koning bepaalt de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de gehuchten.' In uitvoering van dat artikel werd de schrijfwijze van de namen van de gemeenten in België regelmatig opnieuw bepaald door opeenvolgende koninklijke besluiten. Het meest recente is het koninklijk besluit van 24 juni 1988.

Voor de interpretatie van de schrijfwijze verwijst het advies naar een omzendbrief uit 1951 van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, waarin de minister schreef: 'De gemeenten, evenals de overige openbare besturen, zijn verplicht vanaf het in werking treden van het besluit deze spelling te gebruiken in al hun akten, documenten en mededelingen met een officieel karakter. Aan de officiële naam der gemeente mogen geen vermeldingen toegevoegd worden die niet in het besluit van de regent' – wat we nu moeten begrijpen als het koninklijk besluit of het besluit van de regering – 'zijn opgenomen.'

Dit betekent dat de schrijfwijze van de gemeentenaam die wordt vastgesteld bij het door de Vlaamse Regering te nemen besluit, de enige naam is die in de toekomst officieel gebruikt kan worden. Concreet gaat het om de benaming van de gemeente in alle officiële documenten uitgaande van de lokale overheid, de besluiten van de lokale overheden, dus de gemeente of het OCMW, de briefwisseling en de mededelingen aan het publiek, de informatiebrochures, de aanslagbiljetten voor de belastingen, de oproepingsbrieven ter gelegenheid van verkiezingen, de stembiljetten en dergelijke. Bovendien gaat het ook om alle bekendmakingen en vermeldingen van de naam van de gemeente, die officieel uitgaan van de gemeente.

De vaststelling van een uitsluitend Nederlandstalige naam heeft daardoor ook gevolgen in het straatbeeld. Alleen de officiële benaming die door de regering is vastgesteld, mag worden gebruikt. Het gaat om namen op borden, wegwijzers, straatnaamborden enzovoort. Verder geldt dit voor elk officieel gebruik van de gemeentenaam door andere overheden en overheidsinstellingen. Na de datum waarop het eventuele besluit van de Vlaamse Regering van kracht wordt, is deze benaming de enige officieel geldende gemeentenaam. Dat betekent dat ook de andere overheden in hun betrekkingen met gemeenten uit het Vlaamse Gewest enkel nog de door de Vlaamse Regering vastgestelde naam mogen gebruiken, dat de borden langs de gewestwegen

en snelwegen in Vlaanderen enkel de Nederlandse naam van de Vlaamse gemeenten mogen vermelden en dat overheidsinstellingen en maatschappijen van openbaar nut zoals de MIVB, De Lijn enzovoort, zelf geen vertalingen van de Nederlandse naam van Vlaamse gemeenten in het Frans mogen gebruiken.

Ik verwijs naar een gekend advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht over Kraainem. 'Crainhem' staat niet op de lijst, want Kraainem heeft enkel een officiële Nederlandse naam. Toch gebruiken bepaalde maatschappijen 'Crainhem', zoals dat ook gebeurt met Koksijde, dat evenmin een officiële Franse naam heeft, maar waarvoor toch soms de oude Franse schrijfwijze 'Coxyde' wordt gebruikt om het een zweem van tweetaligheid te geven. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelde heel duidelijk dat dit niet kan. Als de Vlaamse Regering dit besluit neemt, zal dat in de toekomst ook niet meer kunnen gebeuren.

Er is echter geen enkel bezwaar tegen het feit dat in de volksmond of in het privé-taalgebruik nog de Franstalige benaming wordt gebruikt, zoals dat bijvoorbeeld gebeurt met de suiker van Tienen, dus Tirlemont. Ook in reclame in toeristische folders bestemd voor andere landen of taalgemeenschappen kan dat vanzelfsprekend nog.

Dit voorstel van resolutie, en hopelijk binnenkort ook het besluit van de regering, heeft natuurlijk wel gevolgen in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut. In de zes Vlaamse-Randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem, in de gemeente Voeren en in de taalgrensgemeenten Mesen, Spiere-Helkijn, Bever, Ronse en Herstappe, zijn de gevolgen belangrijker. Zij kunnen vanaf de datum waarop het besluit van de Vlaamse Regering in werking treedt, nog uitsluitend de Nederlandstalige naam van de gemeente en haar deelgemeenten gebruiken. Elk ander gebruik in een officieel document is strijdig met de wet.

Dit betekent natuurlijk dat briefhoofden op documenten zullen moeten worden vervangen en dat ook borden aan de gemeentelijke invalswegen, wegwijzers en straatnaamborden die hier en daar in het Frans zijn, moeten worden aangepast. Dit houdt een zekere kostprijs in, zowel voor het materieel als voor de inzet van mensen. Die kost is eenmalig en kan in een beperkte tijd worden uitgevoerd.

Voor de inwoners van de gemeenten met een bijzondere taalregeling heeft de uitvoering van de resolutie vooral een niet-juridisch effect. Vanzelfsprekend blijven hun rechten inzake het gebruik van de taal

van hun keuze bij hun betrekkingen met het lokaal bestuur onverkort behouden. Ook de mededelingen aan het publiek die zij van het bestuur ontvangen blijven gesteld in het Nederlands en het Frans. Uitsluitend het briefhoofd en eventueel de naam van de gemeente in de tekst wijzigt bij het gebruik van het Frans in officiële documenten.

Het voorstel van resolutie heeft vooral een belangrijk psychologisch effect in de gemeenten waar men vanuit Franstalige zijde de waan laat bestaan dat het tweetalige gemeenten zijn die bijna een Brussels taalstatuut hebben met de tweetaligheid als norm. Dat is niet zo, en daarom vragen wij dat de regering dit besluit erg snel zou treffen. De reden ligt voor de hand: binnenkort zijn er gemeenteraadsverkiezingen. De praktische organisatie ervan is al in voorbereiding: een aantal stem- en telbureaus worden al vastgelegd. Daarom vraagt onze fractie om het besluit snel te treffen.

Het is niet voor niets dat het artikel van het nieuwe Gemeentedecreet in werking is getreden vanaf 1 januari van dit jaar. De decreetgever heeft er immers op aangedrongen dat het besluit tijdig wordt genomen zodat onder meer in Voeren, in Sint-Genesius-Rode en in de taalgrensgemeenten heel duidelijk wordt gemaakt dat de gemeenten bij het Vlaamse taalgebied horen en dat wij daarover geen enkele twijfel willen laten bestaan.

De Vlaamse Regering had het besluit al lang kunnen treffen. Ik weet niet waarom, maar het is tot nog toe niet gebeurd. We betreuren dit. Het moeilijke aan dit soort besprekingen is dat de Vlaamse Regering niet deelneemt aan de besprekingen van een voorstel van resolutie. Ik weet niet waarom de regering talmt. Als ze het nog wil doen, zal het nu moeten gebeuren.

Het zou trouwens ook moeten gebeuren voor de namen van de deelgemeenten. Het voorstel van resolutie is erop gericht om enkel nog de Nederlandse benamingen van de deelgemeenten te gebruiken. Als de kiezers van Voeren worden opgeroepen om te stemmen in Sint-Pieters-Voeren, dan gaat het niet om Fouron-Saint-Pierre. Dat is duidelijk.

Ik wil ook aandacht vragen voor de namen van de deelgemeenten in andere dan de veertig gemeenten die in onze resolutie vermeld staan, waarvan de gemeentenaam zelf nog een Franse benaming heeft die soms wordt gebruikt.

Ik heb zelf deel mogen uitmaken van enkele Vlaamse regeringen, en ik ken het relatieve belang dat wordt gehecht aan goedgekeurde resoluties van het

Vlaams Parlement. Ik wil toch zeggen dat we deze resolutie en hoe de Vlaamse Regering erop reageert, nauwgezet zullen opvolgen in de loop van de volgende weken en maanden. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb een amendement ingediend op dit voorstel van resolutie. Ik heb me geïnformeerd over de draagwijdte ervan en ik heb vernomen dat het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Regering enkel de plaatsnamen van gewone gemeenten wijzigen en niet van gemeenten met een speciaal statuut of van taalgrensgemeenten. Met mijn amendement vraag ik om die gemeenten – Sint-Genesius-Rode als enige faciliteitengemeente en Voeren, Bever, Ronse, Mese en Spiere-Helkijn als taalgrensgemeenten – van de lijst te schrappen. De Vlaamse Regering is daarvoor immers niet bevoegd. Ik verwijs daarvoor naar artikel 129, paragraaf 2, van de Grondwet.

Mijnheer Sauwens, voor de andere gemeenten is de Vlaamse Regering wel bevoegd. Maar wat zijn de gevolgen met name op toeristisch vlak? Betekent dit dat het toeristisch bureau van Brugge al zijn folders moet wijzigen? (*Opmerkingen van de heer Johan Sauwens*)

U hebt gezegd dat het Frans mag worden gebruikt, maar niet door officiële instellingen. Volgens mij is het toeristisch bureau een officiële instelling, en dus mag het geen folders verspreiden waarin de naam Brugge in een andere taal staat. Dat geldt ook voor de andere steden met een toeristisch karakter.

Ik wil aan de Vlaamse Regering nog eens voorstellen om overleg te plegen met de Franstaligen om tot een eenvormig stelsel te komen. Op de Brusselse ring veranderen de plaatsnamen naargelang het gewest waar men rijdt. Het meest logische zou toch zijn om enkel en alleen de plaatsnaam te gebruiken in de taal van het gewest waar de plaats gelegen is. Antwerpen zal dan altijd en overal Antwerpen heten. Eventueel kan er tussen haakjes 'Anvers' achter komen. Volgens die logica zou ook overal Tournai, Mons enzovoort staan, met erachter eventueel Doornik, Bergen enzovoort. Dat gebeurt nu al met buitenlandse plaatsnamen. Zo staat er langsheen de ring 'Parijs (Paris)' of 'Paris (Parijs)'. Dat zou een mooie regelgeving zijn. We zouden op die manier erkennen in welk gewest een plaats ligt en voor het gemak van de gebruikers

zetten we de vertaling tussen haakjes. Dat zou het voor toeristen ook gemakkelijker maken.

Tenslotte wil ik nogmaals oproepen dat de zes plaatsnamen van de gemeenten met een bijzonder taalstelsel, de faciliteitengemeenten en de gemeenten op de taalgrens, niet worden gewijzigd om geen betwisting te hebben in de toekomst.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik kan me inbeelden dat sommige collega's zich hier afvragen waar we mee bezig zijn. Toch is dit voorstel van resolutie niet zo triviaal. De vernederlandsing van het straatbeeld in de Vlaamse Rand is een onderdeel van het regeerakkoord van de Vlaamse Regering. Op dat vlak is er echter nog maar weinig gebeurd, behalve dat er een studie is besteld omtrent de studie van professor Boes die in 2000 tot stand kwam en waarmee weinig is gebeurd.

Voor de taalgrens- en de faciliteitengemeenten is het toch belangrijk om duidelijk te maken, zeker aan de nieuwe inwijkelingen, dat ze naar een Vlaamse gemeente komen met het Nederlands als voertaal, en niet naar een tweetalige gemeente. Als we vandaag aan veel inwoners van de randgemeenten van Brussel zouden vragen tot welke regio ze behoren, dan zouden ze wellicht antwoorden dat ze in de Brusselse regio wonen, wat niet het geval is. Dit is maar een kleine druppel op een hete plaat, maar het is toch belangrijk genoeg om dit voorstel van resolutie goed te keuren.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, ik wil ingaan op de bedenkingen van de heer Van Eyken. Voor wat de bevoegdheid betreft, heb ik voorgelezen uit het officiële advies van de administratie voor Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap. Er is geen enkel juridisch probleem mee.

Linkebeek of Kraainem hebben geen officiële Franse naam, maar de inwoners kunnen er volop genieten van de taalfaciliteiten. Op dat vlak is er dus geen enkel probleem. De enige gemeente van de zes die wordt bedoeld, is Sint-Genesius-Rode. Daar heeft dat een duidelijke betekenis. Het is inderdaad de bedoeling om te benadrukken dat die gemeente bij Vlaanderen hoort, onder meer door de verandering van de straatnaamborden. Dat ligt voor de hand. In

de andere gemeenten is het belangrijk om van een aantal wijken, gehuchten en deelgemeenten enkel de officiële Nederlandse naam te gebruiken.

Inzake toeristische propaganda geldt in Vlaanderen dat officiële publicaties in het buitenland of gericht naar buitenlandse doelgroepen, Brugge, Antwerpen, Brussel of andere steden aanduiden met de internationaal gekende naam. Dat is geen enkel probleem. Maar als minister Flahaut militairen oproept om naar Leopoldsborg te gaan, moet hij niet zeggen Bourg-Léopold, maar Leopoldsborg. Dat betekent dat Belgische ministeries rekening moeten houden met de Nederlandse benamingen. Het betekent dat de MIVB bij het aanwijzen van busbestemmingen enkel nog Sint-Genesius-Rode gebruikt. Het betekent dat de kiezers zullen worden opgeroepen om te stemmen in Sint-Martens-Voeren en niet in Fourons-Saint-Martin. Dat zijn heel concrete zaken.

Mijnheer Van Eyken, ik ga akkoord met uw derde bedenking. Samen met het buitenland moeten we tot een eenvormige code komen om de plaatsen in de juiste taal aan te duiden. Op dit moment staan bordes langs de autosnelweg met het opschrift Rijsel, en de ondertitel Lille. Dat is goed zo.

Wie in mijn buurt richting Aken rijdt en op 25 kilometer van zijn bestemming een richtingaanwijzer ziet naar Aix-la-Chapelle, is totaal verbouwereerd en weet absoluut niet meer welke richting hij uit moet. Er moeten dus afspraken worden gemaakt. Er zijn heel wat Waalse gemeenten die ook een Nederlandstalige naam hebben. Ik vind het op zich niet erg dat Vlaams-Brabanders naar Geldenaken gaan in plaats van Jodoigne. Ook Liège wordt vanuit Limburg nog steeds aangeduid als Luik. Het moet kunnen dat een naam in de eigen taal wordt aangegeven met een toegevoegde naam in de andere taal. Over een dergelijk voorstel valt te spreken. De regering zou daarover overleg moeten plegen met de andere gewesten. Op dat vlak ben ik het volledig met u eens.

In ons voorstel van resolutie vragen we echter dat de officiële namen van Vlaamse gemeenten in Vlaanderen enkel in het Nederlands zouden worden gebruikt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anissa Tamsamani, Monica Van Kerrebroeck en Marleen Vanderpoorten, de heren Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke en mevrouw Kathleen Helsen betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijzend personeel – 741 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Poleyn, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik herhaal kort wat ik in de commissie al heb gezegd over dit voorstel van resolutie. Het staat vast dat allochtone leerlingen minder doorstromen naar het beroep van leerkracht.

Onze partij is en blijft echter van mening dat dit niet zal veranderen met de maatregelen uit dit voorstel van resolutie. Er staan een aantal aanbevelingen in die wij zeker kunnen steunen, maar wij zijn van mening dat er van onderuit maatregelen moeten worden getroffen. Het is niet door de volle verantwoordelijkheid voor deze geringe doorstroming volledig bij scholen en overheid te leggen dat er meer allochtone leerkrachten voor de klas zullen komen te staan. Voor ons is het essentieel dat ook de vraag wordt gesteld welke inspanningen de allochtone leerlingen zelf kunnen leveren.

Aangezien deze voor ons essentiële vraag ook ditmaal wordt ontweken, waarmee de bedoeling van dit voorstel van resolutie om met dit soort maatregelen de brede en heterogene allochtone gemeenschap aan te zetten om haar verantwoordelijkheid op te nemen, nergens wordt aangetoond, zal mijn fractie dit voorstel van resolutie niet steunen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn fractie zal dit voorstel van resolutie wel degelijk steunen. Ik durf echter niet garanderen dat alles wat in dit voorstel staat volstaat om resultaten te boeken. Ik ben er wel van overtuigd dat de voorbeeldfunctie waarbij ook allochtonen voor de klas komen te staan, inspirerend kan werken. Als we zien wie voor de grote democratiseringsgolf van ons onderwijs les gaf, dan ble-

ken dat vaak leerkrachten te zijn die uit de gegoede klasse kwamen. Pas nadien was er ook toegang voor mensen uit andere bevolkingslagen.

De overheid kan niet passief aan de kant blijven staan. Ze moet de nodige maatregelen nemen, wat natuurlijk niet betekent dat de groep zelf niet moet worden geresponsabiliseerd.

We moeten alles bekijken in de context van de brede school. We moeten afstappen van de idee dat het schoolgebeuren alleen een zaak zou zijn van de school op zich. Ook de ouders moeten erbij betrokken worden. Op die manier zetten we een – noodzakelijke – stap in de goede richting.

De voorzitter: Mevrouw Temsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Mijnheer de voorzitter, ik excuseer me dat ik zo laat ben aangekomen. Ik moest echter ook nog een debat bijwonen in Mechelen.

Ik zou alle mensen van de verschillende partijen die deze resolutie hebben ondertekend, willen bedanken. Aan de resolutie die nu voorligt, is een grondige bespreking voorafgegaan. We hebben twee uitgebreide hoorzittingen gehouden in de commissie voor Onderwijs. Er is echter ook heel wat overleg gepleegd tussen de verschillende partijen. Ik denk dan ook dat we uiteindelijk weinig van mening verschillen over de analyse van het maatschappelijke probleem. Met deze resolutie willen we het beleid ondersteunen.

Een onderzoek over de aantrekkelijkheid van het leraarschap dat begin 2005 – en dat is niet zonder betekenis – gelijktijdig met het PISA-rapport van de OESO werd gepresenteerd, bevestigt dat het, drie jaar na de goedkeuring van het decreet op de evenredige arbeidsparticipatie, dramatisch gesteld is met de vertegenwoordiging van de kansengroepen bij het personeel van ons onderwijs. In het PISA-rapport weerklinken even alarmerende vaststellingen over de gelijkheid van de kansen van onze leerlingen.

In het onderzoek ‘De roeping tot leerkracht’ van de Vlaamse onderwijsadministratie wordt concreet gesproken over 2 percent studenten van allochtone oorsprong in de lerarenopleidingen. Van deze beperkte instroom als kandidaat-leerkracht verlaat een relatief groot aantal voortijdig de opleiding.

Hoeveel van de verder uitgedunde groep wordt aan het einde van de opleiding effectief tewerkgesteld in

het onderwijs, als docent, licentiaat, regent, onderwijzer of kleuterjuf? Zeker in het basisonderwijs moet je allochtone leerkrachten met een vergrootglas gaan zoeken. De hoorzittingen bevestigden deze vaststellingen.

Over de doelstelling en de achterliggende motivatie van deze resolutie bestaat ondertussen dan ook nog weinig discussie. In de heterogene en multiculturele kennissamenleving van vandaag vervult onderwijs een belangrijke hefboom tot emancipatie, integratie en sociale cohesie. De Vlaamse overheid spant zich via het gelijkekansenbeleid in om diversiteit als meerwaarde in het onderwijs ingang te doen vinden en te promoten. Het accent ligt daarbij vooral op diversiteit bij het leerlingenpubliek. Maar ook de aanwezigheid van kansengroepen in het schoolteam is om diverse redenen uitermate belangrijk. Het gaat niet alleen over de geloofwaardigheid, de verrijking van een heterogene en multiculturele input, het overbruggen van sociale, culturele en taalbarrières maar ook over de activering van sociaal kapitaal, van talenten die onbenut blijven.

Met andere woorden, de grote diversiteit in onze samenleving die we terugvinden in de klaslokalen, moeten we ook zien voor de klas. Dat is een onmisbare schakel in een onderwijs dat moet zorgen voor meer gelijke kansen in functie van de emancipatie en integratie van jonge mensen. Dat geldt niet het minst omdat allochtone leerkrachten een belangrijk rolmodel kunnen vormen voor allochtone leerlingen, die het zich op dit moment vaak moeilijk kunnen voorstellen ooit zelf voor de klas te staan. Het ontbreken van die rolmodellen bevestigt de discrepanties tussen gemeenschappen die al te vaak een excuus vormen voor een gebrekkige maatschappelijke integratie, maar ook een reële barrière vormen voor de ontplooiing van heel wat jongeren.

Mensen van allochtone afkomst die wiskunde, Nederlands, geschiedenis geven, kunnen een belangrijke schakel vormen. Ze kunnen ervoor zorgen dat ouders meer participeren en de schoolloopbaan van hun kinderen volgen. Tegelijkertijd kunnen ze er ook voor zorgen dat de bewuste en onbewuste vooroordelen bij Vlaamse kinderen en ouders voor een deel worden weggewerkt.

De maatregelen die we met deze resolutie voorstellen, grijpen effectief in op de vicieuze cirkel die maakt dat er zo weinig allochtone leerkrachten, onderwijzers en kleuterleiders voor onze klassen staan.

Ik ga even dieper in op de afzonderlijke maatregelen. Ten eerste moet de lerarenopleiding aantrekkelijker en toegankelijker worden gemaakt. Een reactie die nogal vaak te horen is bij inrichtende machten, is dat het aanbod van afgestudeerde allochtone leerkrachten zo klein is dat het moeilijk is een op diversiteit gericht personeelsbeleid te voeren.

Daarom moeten we op verschillende terreinen ingrijpen. Hoewel algemeen beschouwd het lerarenberoep de voorbije jaren aan populariteit heeft gewonnen, is het zeker zo dat de lerarenopleiding en het beroep nog te weinig bekend en geliefd zijn bij allochtone groepen. De drempel naar de lerarenopleidingen blijkt voor jongeren van allochtone origine nog hoger dan naar andere opleidingen binnen het hoger onderwijs. De gemiddelde vertegenwoordiging van allochtonen in het hele hoger onderwijs ligt met ongeveer 10 procent vijfmaal hoger dan in de lerarenopleiding.

Daarom vragen we de Vlaamse Regering om samen met zelforganisaties en andere actoren zoals studentenverenigingen en uiteraard de opleidingen zelf, actief promotie en informatie te voeren over de lerarenopleidingen. Deze inspanning moet echter verder gaan dan een promotiecampagne. We moeten blijvend inspanningen leveren om binnen het leerplichtonderwijs die competenties te ontwikkelen en die talenten aan te boren die de instroom van kansarme groepen in het hoger onderwijs bevorderen.

De tweede maatregel is het actualiseren van de basiscompetenties in functie van het omgaan met verschillen en taal. Het hoger onderwijs en specifiek de lerarenopleidingen moeten worden gesteund in een structurele aanpak die beginnende leerkrachten beter voorbereidt op de praktijk binnen onze scholen. Concreet krijgen leerkrachten niet alleen met culturele, maar ook met sociaal-economische verschillen te maken. De basiscompetenties van de leerkracht moeten in die zin geactualiseerd worden. Het spreekt voor zich dat daarbij ook sterk de nadruk ligt op een adequaat taalgebruik, en dat binnen onze lerarenopleidingen én binnen onze scholen voldoende ruimte moet zijn om tegemoet te komen aan de nood aan taalondersteuning.

De derde maatregel is een inhaaloperatie door meer zij-instroom. Naast structurele maatregelen willen we ook op kortere termijn zoveel mogelijk doen aan de ondervertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijsvak. In die optiek vragen we de Vlaamse

Regering te onderzoeken hoe in het kader van GPB-opleidingen en flexibele onderwijstrajecten allochtone zij-instromers kunnen worden aangetrokken. We denken dat hierbij zeker ruimte moet zijn om rekening te houden met elders en eerder verworven competenties en kwalificaties.

De vierde maatregel betreft stageplaatsen en inloopbanen. Aan het aantrekkelijker maken van het onderwijsvak voor kansengroepen willen we ook een verbetering van het arbeidsmarktperspectief van die kansengroepen koppelen. Daarom vragen wij dat er, voortbordurend op ervaringen uit het verleden, zoals het project Aansluiting en Maatschappelijke Differentiatie, resultaatgerichte actieplannen worden uitgewerkt binnen de lerarenopleidingen die een betere in- en doorstroom van allochtone studenten in de hand werken. Het vinden van stageplaatsen en binnenkort inloopbanen vormt daarbij een knelpunt dat bijzondere aandacht verdient. Studenten moeten de garantie krijgen ook aan de stage, als belangrijk deel van de opleiding, deel te kunnen nemen.

Een andere maatregel is een personeelsbeleid met meer ruimte voor diversiteit en ondersteuning voor scholen. Het afnemend veld, de instanties die in de praktijk instaan voor het personeelsbeleid binnen onze scholen, moeten niet alleen een sterk signaal krijgen om de tewerkstellingskansen van allochtone leerkrachten in het onderwijs te verbeteren, maar moeten vooral ook worden bijgestaan bij het aanpakken van het probleem van ondervertegenwoordiging. We bedoelen dan expliciet dat de goede wil die volgens ons leeft bij heel wat directies niet mag worden gehypothecerd door bijkomende administratieve belasting.

In het algemeen – en daarover gaan de overige aanbevelingen – denk ik dat we bij de aanpak van dit probleem niet rond de pot moeten draaien. De kansen op evenredige arbeidsparticipatie van de verschillende kansengroepen is geen exclusieve verantwoordelijkheid van de respectieve kansengroepen, maar van het hele onderwijsveld. Daarom vragen we de Vlaamse Regering de Vlaamse Onderwijsraad te faciliteren om voortgangsrapporten op te maken. We willen ook geen vrijblijvende dingen voorstellen of zaken op de lange baan schuiven. De bezorgdheid hierover is duidelijk gebleken tijdens de hoorzittingen. Tegelijk zou het zonde zijn om de bestaande expertise te laten liggen. We willen dat die verspreid wordt en dat verder onderzoek gebeurt naar de remfactoren die maken dat er verhoudingsgewijs zo wei-

nig allochtonen in het onderwijsvak en de lerarenopleidingen zitten.

Voor alle duidelijkheid, het gaat hier niet om positieve discriminatie maar om een pragmatische aanpak in functie van gelijke onderwijskansen en inclusief onderwijs.

Ik wil nog afsluiten met een heel algemene beschouwing. Het verheugt me sterk dat we met een brede coalitie ervoor zorgen dat deze resolutie zo resoluut is. Een belangrijk probleem wordt hier bij naam genoemd en een concrete aanpak voorgesteld. We zullen natuurlijk vanuit een welbepaalde hoek het verwijt krijgen dat hierbij een specifieke bevolkingsgroep bevoordeeld wordt, zonder dat concrete engagementen worden gevraagd. Dit soort opmerkingen staat echter ruim af van de realiteit binnen ons onderwijs. Het is juist onze bedoeling om met dit soort maatregelen de brede en heterogene allochtone gemeenschap aan te zetten om hun verantwoordelijkheid op te nemen, in plaats van hen te bevoorstellen. Gelet op de cijfers over het aantal allochtone leerkrachten, waar ik zopas naar verwees, is de bewering dat het hier gaat om positieve discriminatie gewoon lachwekkend. Het is in tegenstrijd met een constructieve houding die effectief moet leiden tot een meer en meer inclusief onderwijs voor iedere Vlaming. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.00 uur.*
